

*Niet een iegelijk die tot Mij zegt: Heere, Heere! zal
ingaan in het Koninkrijk der hemelen, maar die daar
doet de wil Mijns Vaders, Die in de hemelen is.*

Mattheüs 7:21

De weg naar het ware geluk

Hoewel het voor een mens heel natuurlijk is om geluk te zoeken, is er tegelijk voor zijn natuur niets moeilijker te vinden dan wat hem geluk zou brengen. De zoektocht van de mens naar geluk vermindert niet, zijn vermogen om zelf dat geluk te bereiken is hij echter totaal verloren. Vanaf de tijd dat hij van de verboden vrucht at en zondigde, was hij voor altijd verbannen uit die goed bewaterde hof van God. De arme mens zwierf als vluchteling overal maar rond en zocht rust op een droge plaats, maar vond die niet. Wat is de arme, dwaze mens toch de weg kwijtgeraakt in zijn zoektocht naar het hoogste goed! Hij wandelt in de duisternis en weet niet eens waar hij heen gaat, hij struikelt en valt. Hij raakt zichzelf kwijt tijdens zijn poging zichzelf te redden.

Hij lijkt op de verblinde mensen van Sodom, die tastend naar de deur er juist verder vandaan raakten. En hij lijkt op de duif die de ark uitvloog en bleef vliegen en fladderen, maar nergens een plekje vond voor het hol van haar voet.

Precies zo is het met de mens gegaan sinds hij God verliet: hij weet geen rust te vinden voor de voet van zijn ziel. Hij gaat nu hierheen en dan daarheen, voorwaarts

en achterwaarts. Hij gaat naar links en naar rechts om te zien wat goed is voor de zielen van de zonen der mensen, zoals Job eens deed en ook Salomo voor wat betreft het geluk. Al die inspanningen dienen om uit te vinden wat ze alle dagen van hun leven op aarde moeten doen om na dit leven het eeuwige leven te mogen genieten bij God in de hemel. Maar, helaas, ik moet het nog een keer zeggen: De mens zit op het verkeerde spoor!

God zag dat de mens in zo'n beklagenswaardige en elendige staat verkeerde. En het behaagde Hem, Die de zielen der mensen liefheeft en de mens wil behouden, in Zijn tere goedgunstigheid jegens de mensen, om vele malen en op verscheidene manieren te spreken tot de vaders door de profeten. En om in de volheid der tijd Zijn Zoon te zenden en tot ons te spreken in het laatste der dagen.

God heeft Zijn wil geheel en totaal door Hem geopenbaard, zodat wij niet naar iemand anders hoeven zoeken. Er is geen andere naam onder de hemel waardoor wij gered kunnen worden. Waar moeten wij dan heen gaan om het eeuwige leven te vinden? Hij alleen heeft immers de woorden van het eeuwige leven?

God heeft Zijn Zoon gezonden om onze voeten te leiden op het pad van de vrede, zodat Hij voor ons mag zijn de Weg, de Waarheid en het Leven. God zond Christus

uit de hemel naar de aarde, opdat Christus mensen konden zenden van de aarde naar de hemel.

Daarvan heeft Christus Zich gekweten als een getrouwe dienstknecht. Hij heeft het werk volbracht dat de Vader Hem opgedragen had. Hij heeft alles gedaan en geleden wat Hem was opgedragen ten goede van de mensen. Hij was daarom rein van het bloed van alle mensen, omdat Hij hun de gehele raad van God had verklaard en hun de weg had gewezen die zij moesten bewandelen om gelukkig te zijn. De strekking daarvan gaf Hij ons in onze tekst. Zij bestaat in het doen van de wil van Zijn Vader.

In vers 13 heeft Jezus Christus het volk opgeroepen om 'in te gaan' door de enge poort (of zoals Lukas het uiteenzet in hoofdstuk 13:24: te strijden om in te gaan). En Hij gebruikt sterke argumenten om hen aan te moedigen. In vers 15 raadt Hij hun aan zich te wachten voor de valse profeten. Hij doet dit, opdat zij niet misleid zouden worden in zo'n belangrijke zaak.

Daarom zegt Hij hun in vers 16 (wat wordt herhaald in vers 20) hoe zij die profeten kunnen herkennen, en dat is aan hun vruchten. Aan hun *daden*, niet aan hun *woorden*. Zij kunnen net als de anderen spreken, zodat ze niet te herkennen zijn aan hun woorden, maar, zegt Christus: aan hun vruchten kunt u hen herkennen. Nadat Hij dit heeft gezegd, gaat Hij verder met te wijzen op de zaak

van het grootste belang voor hen allen: ‘Niet een ieder die tot Mij zegt: Heere, Heere! ...’

Niet eenieder

Ik wil nu beginnen deze tekst te verklaren. Ik breng het voornaamste punt eruit naar voren en licht dat verder toe.

Niet eenieder, dat betekent *niet iedereen*. Hij bedoelt niet: *geen enkele*. Het is dus geen algemeen negatief woord, zonder uitzondering. Niet eenieder die het zegt, maar niet doet. Die zegt: ‘Ik ga’, maar niet gaat; die zegt en *alleen maar* zegt: ‘Heere, Heere!’

Hierin zijn drie punten te onderscheiden. ‘Niet een ieder die zegt: Heere, Heere!’ als:

1. Belijdenis
2. Gebed
3. Beroep

1. Belijdenis

Niet eenieder die zegt: ‘Heere, Heere’ als belijdenis, dus die betuigt dat Ik zijn Heere ben. Vergelijk dit met Johannes 13:13: ‘Gij noemt Mij Meester en Heere; en gij zegt het terecht’, dat betekent: tot zover zegt u het goed, ‘want Ik ben het’. Maar als Ik uw Heere en Meester ben, waar is dan de eer die Mij verschuldigd is? Of, zoals Hij zegt: ‘Waarom Mij “Heere, Heere” noemen en niet de

dingen doen die Ik zeg?’ Waarom? Dat betekent: Met welk doel? Het heeft helemaal geen doel! Uw belijdenis dat Ik uw Heere ben, is tevergeefs, tenzij u Mij, uw Heere, gehoorzaamt.

Het gaat niet om de belijdenis, maar om de praktijk. Of liever gezegd: geen belijdenis zonder de toepassing. Niemand zal er baat bij hebben als hij alleen maar huichelt en niet echt gelooft.

Iemand die Christus belijdt in woorden, maar Hem in zijn werken verloochent, bezit alleen een vorm van vroomheid, maar hij mist de kracht ervan. Zo iemand zal niet rechtvaardig genoemd worden om zijn goede werken, maar verworpen worden om zijn boze daden. Wat baat het om in naam levend te zijn, maar levend dood te zijn? Om wel de naam te dragen van een christen maar dat niet te zijn? Er zijn veel schepen geweest met de naam *Vertrouwen* of *Vooruitgang* die toch zijn vergaan.

Menigeen met een goede naam is aan een slecht einde gekomen, een erg slecht einde – ja, gestraft met het eeuwige verderf.

2. *Gebed*

Niet eenieder die zegt ‘Heere, Heere’ als een gebed, zoals men deed in Mattheüs 25:11: ‘Heer, heer, doe ons open!’ Het is waar dat eenieder die de Naam des Heeren

aanroept zalig zal worden. Toch ziet u dat iemand die de Naam des Heeren aanroept en herhaaldelijk ‘Heere, Heere’ roept, veroordeeld kan worden. Die herhalingen van hem doet hij tevergeefs, omdat het *loze herhalingen* zijn. Iemand kan wel gebeden voegen bij zijn belijdenis en ondanks die belijdenissen en gebeden naar de hel gaan. Want niet eenieder die ‘Heere, Heere’ zegt, in belijdenis of gebed of in beide, zal het Koninkrijk der hemelen ingaan.

3. *Beroep*

Niet eenieder die zegt ‘Heere, Heere’, alsof hij in beroep gaat, zoals in vers 22: ‘Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere! Hebben wij niet in Uw naam geprofeteerd?’ ‘Ja, toch? Wij doen een beroep op U, wilt U voor ons getuigen en wilt U ons oordelen?’

Op die manier wordt vaak een beroep op de Heere gedaan, maar al te vaak. Zoals die mensen in Jeremia 42:5 deden: ‘De HEERE zij tussen ons tot een waarachtig en gewis Getuige.’ Beroepen ingesteld om rechtvaardiging te verkrijgen rechtvaardigen ons niet altijd en worden evenmin gerechtvaardigd. Jeremia zegt tegen hen: ‘Gewis, gij hebt uw zielen verleid’, u huichelde dus op datzelfde ogenblik dat u zich tot God wendde (vgl. Jer. 42:19 en 20).

En in onze tekst spreekt Christus op dezelfde wijze: Al zegt u ‘Heere, Heere’, alsof u zich op Mij beroept, toch

getuig Ik dat Ik u nooit gekend heb en u nooit gerechtvaardigd heb. Ga weg van Mij, gij werkers der ongerechtigheid!

Samengevat: Noch belijdenis, noch gebed, noch beroep alleen zal de mens toegang verlenen tot het Koninkrijk der hemelen.

Onder het 'Koninkrijk der hemelen' moeten wij verstaan de gelukzaligheid na dit leven, die elders genoemd wordt zaligheid, heerlijkheid en eeuwig leven en die al in dit leven begint. Want: 'Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die Gij gezonden hebt' (Joh. 17:3). Daarom wordt de bedeling van de genade door Jezus Christus vaak 'het Koninkrijk der hemelen' genoemd: 'Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.' Ik denk dat hier vooral geduid wordt op de toekomstige staat van heerlijkheid. 'Dan zullen de rechtvaardigen blinken gelijk de zon, in het Koninkrijk van hun Vader' (Matth. 13:43).

Tekst en context

Alvorens verder te gaan naar het tweede punt zal ik enige opmerkingen maken over de tekst zelf en over de context.